

Adresář

společ. Česko-Americká Dělnická Podpora Jednoty pro nezávislost státní; Minn., Wiscon., Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cislo I. v Montgomery, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cislo III. v St. Paul, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cislo IV. v Minneapolis odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cislo V. v North Prase, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cis. VI. v Hayward, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Nová Třeboň, č. VII. v Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

Cislo VIII. Rovnost Owatona, Minn. odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo., odbyvá své schůze každou úterou od 8. do 10. hodin večer. Předseda: J. E. Stank. Tajemník: F. J. Pavliška.

KUPTE SI PŘEPLAVNÍ LÍSTKY DO ANEBO Z ČECH za nejnižší ceny od J. J. Havelky vrchního přeplavního jednatele.

Placárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno. Adresa poštovní J. J. Havelka, 144 E. Van Buren St., Chicago, Ill.

Navštívíte Omahu? Jestli ano, neopomeňte zastavit se v prostředí Prahy u starého známého

J. Ondráčka, 1332 1/2. 13. ul. který má pro vás vždy nejlepší Omahský ágr, importované kofalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutnisky.

JOSEPH BLISS, komisionář se živým dobytkem. číslo 316 Exchange Bldg. SOUTH OMAHA - NEB. Tržní ceny na požádání.

Laciné kširy na koně. Hojný výběr laciných nových kširů, pro jednoho i pár koní. Cena od \$2.50 vzhůru.

Z českých mlýnů.

Humorový KARLA TŮMY.

Jak starý krajanek čaroval. (Dokončení.)

Na to se neptejte; ale dlouho jsem ji nenechal sekat zubem. Jen mi začala vykládat, kam prý by to přišla, aby měla krajaneky častovat mlékem, že jí krávy bez toho už nic nechťejí dojit — už jsem ji měl za lubem.

"Vám že také krávy nechťejí dojit?" ptám se honem soucitně; "tot by bylo!" Ba prý už je. Všecko obslouže. Of prý jim dá, píce i nápoje s dostatek, ale všechno hlídání nic na plat, pořád mlčí a mlčí mláka.

"Hm, hm," dívím se pořád vte a vte, "to je zvláštní. A nepozorovala jste, paňmámo, nikde nic podezřelého?"

Už špicovala mni: A co prý podezřelého? Že mi nerozumí, co tím myslím.

"Inu, — ono se děje v těch věcech na světě všelicos," — mumlám více do sebe než na hlas, a mrkám na ni, abychom vešli do světnice.

Rozumí se, že mne tam ihned pobídla, a já tedy pokračoval: "Na příklad, nepozorovala jste, že od toho samého času, co vám krávy tak málo dojí, někomu v sousedstvu hodně dojí?"

Zarazila se, jakobych ji oškrtem byl nakřsl. Na očích jí bylo vidět, jak v ní závist hraje na harmoniku a jak přemítá na koho by měla kápnout. Naladnou tleskla si do rukou a zvolala: "Máte pravdu. V tom to vězí. U rychtářů dojí krávy, že nevědí, kam s mlékem!"

"A nepamatujete se," vyšetřuji dále, jako hrdelet komise, "aby v tom čase bylo se něco od vás do stalo k rychtářovům? Nějaké nářadí od dobytčete, nebo tak všelicos?"

Zase se zarazila, ale jen na okamžik. "Už to mám, už je to takové! A nejinaké. Přebrahi mi od Nového roku podruhyni, i oči: Že ta něčema něco mi z chléva k nim zanesla!"

"A nemusí to být mnoho," poučuju ji jako doktor, "to stačí i lžička mléka, štipec kravich chlupů." "Skutečně?" trnula a dala se vzteky do pláče. Tak prý se vede ubohé vdově, když nemá nikoho; každý jí ošidí a okrádá, i tomu dobytčeti ufknuv atd.

"No, no," těším ji, "proto ještě není tak zle, paňmámo, aby nemohlo být zase dobře. Už jsem v podobných případech pomohl leckde, snad se dá také tady odpomoci."

Teď jste ji měli ale vidět! Hned celá jiná, hned mi podávala židli, abych si sedl, a "dobrý člověku sem, dobrý člověku tam" — i slibovala hory doly, až se mne tu radu vypáčila.

"Přijde to, ale teprve za týden," šeptám jí, "až budem mít ouplněk. A pak je k tomu potřeba dvojí: předně, abyste si zaopatřila od rychtářů v ten den trochu mléka, a za druhé, abyste provedla všechno na viss tak, jak vám povím."

"I což pak je o mléko, te dostanu od nich jen což! Ale to ostatní."

"To ostatní nebude už tak těžké!" pokračuju. "Dočkáte tedy ouplněka, až vám bude svítit před půlnocí celým oknem do světnice. Na to položíte na okno křížem dvě pometla, kterými ještě nebylo meteno, do prostřed světnice postavíte podmásanici s mlékem od vašich krav, přilejete do ní tu trošku mléka od rychtářů, rozsvítíte hromničku, zavážete si oči, a jak na vás bude město svítit, začnete tlouci máslo."

Já však jí dodával kuráž: "Nic se nebojte, nic se vám nestane, jen při tom pořád volejte svatou Barbaru. Den na to už ohlídáte, jak vám krávy začnou dojit, a než na stane nový město, máte mléka, že s ním také nebudete vědět kam."

"Hahaha! to jste jí poradili! A ona uvěřila?" "Jak stará. Tot vte, čemu pak by taková lakomá neuvěřila, když se jí řekne: vyzíská!"

"Zatím ale jste vyzískal, špicovná Vopálko, vy."

"No jen nechte být, ještě není pohádka konec. Že jsem měl od té chvíle u babice časy, to si můžete myslet. Chasa mohla na tom oči nechat, co se to děje. To prý už paňmámo nebude dlouho živa, ba pak už nemyšlili nic jinak, nežli že se do mne zbláznila a že mne chce utápnit do števřice. Já je nenechal mluvit, ale hleděl jsem zatím dostat se nějak k rychtářovům. Na, když je člověk týden na zahácoce ve vsi, po chvíli pak se seznámí s celou vsí. Rozdělám šťastně s rychtářkou řeč, chváím jejich zřizování hospodářství, přepřávám se, kolik mají kusů dobytka a po druhé zastavím se zase a vypravuju, jak jsem měl minulý noc sen: zdálo se mně o rychtářovce, že jim někdo odloučil štěně."

"Uchovvej pán Böh!" křičuje se polekaně rychtářka; já jí těším, že sen je sen, však dodávám: opatrnosti že nikdy nezbývá. Každý člověk má nepřítel a žádný neví, kde nepřítelí ošibá. Vypravuju ze zkušenosti, jak s nepřítelí tu onde sused suseda kazí, jak se závistivé selky chytají čar, aby susedce odloučily požehnaní z chléva i kurníku, až v ubohé rychtářce byla dušinka malá.

"Na všechnen způsob" — radím jí důvěrně, "buďte opatrná obzvláště v čas ouplněku; tu dávejte dobrý pozor, kdo si k vám posílá pro mléko, a kdybyste někdy něco podezřelého pozorovala, jen se hleďte přesvědčit dítv, než bude zle."

A jak prý to, přesvědčit — "Inu, by povídám — "dejme t mu, že by k vám zítra, pozejtří, až bude ouplněk, odněkud přišli pro trochu mléka. Dejte jim je, ale neopomíte před půl nocí podívat se k nim do okna, zdá-li se tam neavítí a co se tam děje. Tím způsobem už jsem viděl překazit mnoho čar."

Rychtářka, celá vyjevená, vtiskla mi za tu dobrou výstrahu ještě dvacetník do ruky a já měl dokonáno.

Druhého dne sebral jsem svých pět švestek, rozloučil se s mlynářkou, která se mi svěřila, že dnes večer tedy si pomůže podle mé rady, — i žejbroval jsem se hezky o dům dál. Jedva jsem se tam trochu v šalandy prosal, už přilítla za mnou novina o tom, co se na Klepotovic mlyně přihodilo. Hotová rebelie, poprask, že ho svět neviděl. Rychtář a rychtářka přikradli se se svým čeledněm k oknu, zrovna když mlynářka byla v nejlepším provozování svých čar. A jak jí tu spatřili se zavázanými očima tlouci při hromničce máslo, neváhali, popadli ta dvě pometla na okně a hup s nimi na čarodějnicí.

Co dál se dělo, bůh sám nebeský ví. Já ale smál se jak taškář, že jsem na lakomou babici vyzrál, jako ještě nikdo na světě.

Povedený obrázek. Už tu máš psaní! Inu, já věděla, že přijde; kde pak, aby Toník zapomněl na něčí náš svátek!"

S těmi slovy přibatořila se blaze rozjařená paňmámo, pokud jí toho jen tělnatost a saňáňový trepky dovolovaly, do čeledníku za panem otcem Krupkou, který tu seděl v novém županu za čerstvé načatou, jen se rozespájet bábovkou a kávo v m hrnkem se zlatými prýmký, mezi kterými se skvělo rovněž zlaté jméno Antonín.

Panu otcí, kterému to vidíme na nose, že má dnes svátek, ani kdybychom nevěděli, že je dnes sváté-

ho Antonína, přelétí přes tvář takový blažený úsměv, jako když v símě slunečko do šalandy nakoukne; ihned odložil noviny a dychtivě rozhaloval psaní. Četl, četl co paňmáma jako vtělená mateřská svádavost nespouštěla s něho oči. Proto jí také nešlo, jak se při čtení pana otcí vráčka za vráčkou z čela tratí a obilňej rozšifruje, což mělo ovšem i na její tvář třešičiček a napjala její svádavost ku prasknutí.

"No, čti přece, staroně, nahlas, ať tak něco slyším," pobídla konečně pana otcí a lehkým štipláčkem, aby nebyl tak sobeckým.

"Pošle mi obraz!" svádavost pan otcí radostně.

"Svatého Antonína? Ne?" "I ne; něco prý svátého a vodu."

"A to je škoda; to mohl radši namalovat svatého Antonína," mnila paňmáma.

"Prosím tě, budeš na něm chtít pořád samé svaté! Bestocho to už u nás vypadá jako v klášteře. Přide, že prý si dal ra tom obrázku záležet, že si vzal vzor z toho slavného malíře mistra Makarta a že myslí, že se na povedl."

"Je to přece jen dobré dítě," libovala si paňmaminka, utřaje si zástěrku blahem ovlhlé oči; "jediného svátka nevynechá, aby nám něco nenamaloval."

"Jen kdyby kluk zatrápená nestál takové peníze a nepřivýval tomu ba vorskému. Ono je sice znamenité, ale všeho moc škodí; člověk v něm nechá snadno rozum a takový mladý fanfár ho nemá bestocho nazbyt."

Jak se laskavý čtenář zajisté již dovtýpil, jednalo se tu o nadějněho synátera pana otcí Krupky, který se po velikých rámoslech a mrzutostech šťastně dostal, kam jej gusto táblo; k paletě a pod malířský šikrák, a nyní se už v Mnichově na tatínkovy útraty pivo dít a malovat. Je to krásné umění, jen kdyby ty — modely nebyly tak drahé. Ale bez modelů to nejde, to si dal konečně i pan otcí říci, za to však zbožná paní maminka nesměla mít ani tušení o tom, že ty modely jsou zvykle — ženského pohlaví takhle mezi 16 až 20 lety a k tomu hezké, ach, až užze moc hezké!

Než jakási porada; každé povolání má svoje kulaté i rohaté stránky, malířství jako mlynářství; a hlavně věc, jen když je člověk při něm spokojen. Nuže, Toník byl se svou paletou spokojen; a když poslal nějaký ten obraz k svátku, tu zase bylo radosti a pýchové mlýně. Celá ves se přicházela na tu krásu podívat a dobrá paňmáma byla nejšťastnější maminkou na světě, když pan farář každou práci synovu velice poohvátil, uznav, že ta "svatá Anna" nebo ta "panenka Maria" — zrovna jako živá. Jakmile jen bude Toník hotov, slíbila panu faráři, že musí vymalovat pro farní chrám krásný oltářní obraz na památku, začne nepochybovala, že bude jejich celý rod mti zapřítelne nebo na věky....

Proto se nemohla, chudák, ani dočkat toho lajdáka práška, který, jak se samo sebou rozumí, ihned musil běžet na stanici se přepat, neupl obraz ještě zde? A co se mu napříkazovala, aby se nikde nezdržoval!

Konečně prášek přiklusal, ale místo obrázku jen s cedulkou čili avísem; to že se má dítve podepsat a pak že teprv obraz na dráze vydají. A na stanici byla dobrá hodina ceaty. Nic naplat!

Dostal li nejdřív prášek buchtu do zad, že tak dlouho nešel, dostal za to nyní buchtu do kapsy, aby už byl zase tady. Poněvadž však prášek nebyl žádným velocipédistou, ani žádným zajícem, trvalo to zase navzdor buchtě půl třetí věčnosti, než se vrátil. Ale jen když nesl obraz a k tomu celý. Paňmáma už měla ouzkost, zda-li se s ním někde nenatáhl přes hromádku a nepřijde-li domů s rozbitou fanglí.

ALLEN'S Lung Balsam. Lék tento sestaven je z výtažků kořenek a rostlin, které jsou chemicky tak přispůsobeny, aby obsahovaly všechny látky ve prostředky. Účinek léku tohoto vztahuje se k plicím, které zbaveny jsou šlemu; vylučují nečistoty, zahřívá oteklé a rozčilené blány, upravuje zadržující dýchání a dodává síly celému systému. Rychlý a uspokojivý účinek tohoto léku jest takým, že zaručen je vyléčení i nehorší případy kašle. Na prodej u lékárníků. Tři velikosti: 25c, 50c, a \$1.

Nastalo tedy rozbalování, k němuž arci svádavost přilákala veske-rovou chasu i s mléčkami. Paňmáma přelápaná nedočkavostí, zatím co pan otcí vytahoval kleštěmi hřebíky a páčil bednu.

"Jen pozorně, ať to neporoucháš!" napomínala paňmáma co chvíli.

Konečně byl obraz z bedny vyproštěn, šlo jen o to, sloupnouti s něho ten obal papíru. Nuže, s tím nedělal pan otcí dlouhých cavků; postavil obraz na stůl, ryc — a — teď měl být Toník z Mnichova zde a vymalovat tu hromadu vyvalených očí, otevřených úst a skoprných postav před svým obrazem! Ale to trvalo pouze okamžik.

Pak se roslchl mužský smích a ženský vřik, a mladší děvčata za krčvala si oči. Paňmáma ale přiskočila k obrazu a skoušeje ho za štítí zástěrou, bědovala:

"Co ho to, blázna, apad! Takovosle osudu!..."

Neboť nastojte: obraz představoval stinným olšovým říncem potok, a v tom potoce tré koupajících se krásotinek, jak právě chtěly vylézat z vody, a jen překvapil vřady byl, komejdoucí krájanek!

Česká osada v Market Lake, Idaho. Společnost The Snake River Land & Irrigation Company zabezpečila si na 15,000 akrů pozemku před rokem neb déle, kteréž vyhradila pro českou osadu. Minulý rok několik obchodníků i farmářů z Iowy, Nebraska a Texasu jeli se na osadu tuto podívat, odebkávající, že přijedou do krajiny neosazené. Avšak k svému velikému překvapení našli krajinu tu osídlenou, v některých částech již po mnoho roků. Našli tu farmy některé s tak dočasnými výstavnostmi jak jen lze nalézt na farmě ioweké neb nebraské a jelikož každý z nich kdo sem přijel na podívanou, koupil buď pozemky k farmářství, aneb majetek v městě, aneb obě, jest to důkazem, že každý kdo sem přijel, byl uspokojen. Někteří se hned minulý rok do nové osady přesídlili a jsou nyní pohodlně usazení i mohou vám povědět, jak se jim tu líbí a jakog budoucnost zde vidí. Společnost smáňná učinila opatření, die kterých budou každým měsícem dva vřletní vlaky jezdit tam a vozit vřletníky za svlátní nízké ceny z kterékoli stanice na Union Pacific dráze.

První takový vřletní vlak vyjel z Omahy v úterý dne 9. února o 3:30 odpoledne a další vřlety budou jak následuje:

6. v úterý 27. dubna o 3:30 odpol. V ty dny bude se moci vyjeti z kterékoli stanice Union Pacific dráhy a připojiti se k vlaku vřletnímu. Všichni kdož si chtí zlepšiti svůj finanční stav a usaditi se v krajině, kde nemusí prodati úrodu za polovic toho co je stála vypěstovati, jako se děje nyní ve státech východních, měli by použiti této příležitosti a zúčastniti se některého z těchto vřletů. O další správy pište buď anglicky neb česky na Snake River Land & Irrigation Co., Market Lake, Idaho.